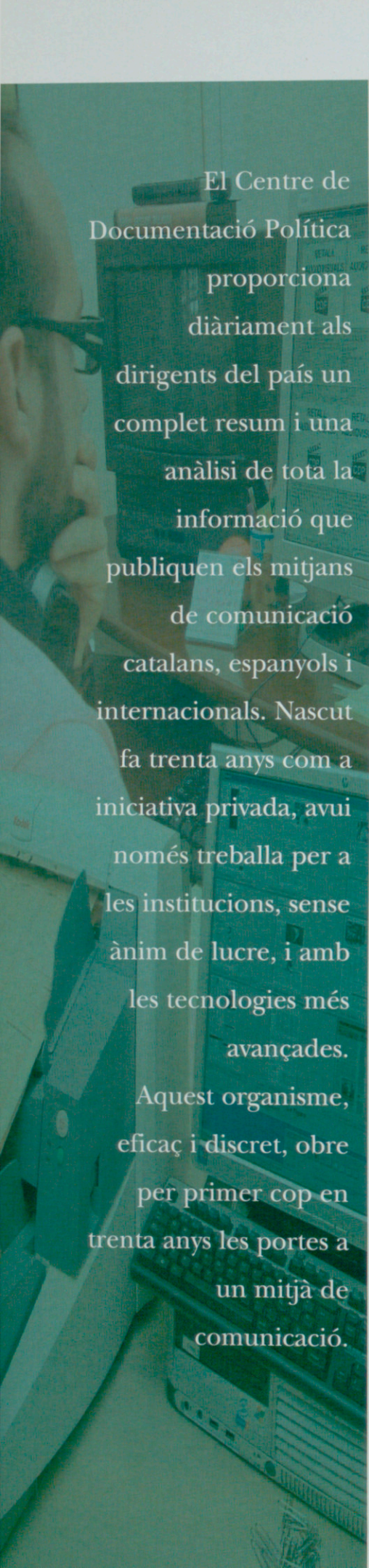

El Centre de Documentació Política proporciona diàriament als dirigents del país un complet resum i una anàlisi de tota la informació que publiquen els mitjans de comunicació catalans, espanyols i internacionals. Nascut fa trenta anys com a iniciativa privada, avui només treballa per a les institucions, sense ànim de lucre, i amb les tecnologies més avançades. Aquest organisme, eficaç i discret, obre per primer cop en trenta anys les portes a un mitjà de comunicació.

Tres dècades de documentació política

Joaquim M Pujals
Fotos: Vicente Pruna

Cada dia, des de primera hora del matí, diversos milers de persones situades al capdavant de les institucions catalanes accedeixen a uns amplis serveis de documentació i anàlisi de l'actualitat informativa, en la consulta dels quals basaran en bona mesura les opinions i decisions polítiques de la jornada. S'encarreguen d'elaborar-los una trentena de professionals que recullen, valoren, ordenen i ressenyen milers de notícies i articles apareguts en els principals mitjans de comunicació escrits i audiovisuals catalans, espanyols i internacionals.

Aquests professionals pertanyen a la Fundació Centre de Documentació Política, una entitat gairebé desconeguda per als ciutadans, però de gran transcendència per al funcionament del sistema polític i institucional de Catalunya. El CDP, que enguany compleix trenta anys de vida, va néixer com a iniciativa totalment privada que ofería serveis de pagament als seus clients, entre els quals hi havia partits polítics i empreses. Actualment es tracta d'un organisme sense ànim de lucre amb presència majoritària de la Generalitat i la Diputació de Barcelona en el seu patronat i que només treballa per a les institucions.

"El CDP és una entitat volgudament poc coneguda. Treballem amb un gran sentit institucional i, per a nosaltres, la

discreció és sagrada. Aquesta manca de protagonisme i la nostra absoluta transversalitat són el que ens ha donat la credibilitat que se'ns reconeix des de tot l'espectre polític", explica el seu fundador i la persona que el dirigeix des de la seva fundació, Miquel Sellarés (Barcelona, 1946), el qual obre per primer cop a un mitjà de comunicació les portes de la casa, que ocupa tres plantes d'un vell edifici de la ronda de Sant Pere de Barcelona.

El CDP va començar la seva activitat l'any 1978, en plena transició de la dictadura franquista a la democràcia, en un moment en el qual estaven lluny d'haver-se consolidat les llibertats i les institucions que les havien de garantir. El seu embrió havia estat l'empresa Marketing i Estudis de Premsa (MIEP), creada anys enrere per Sellarés en la clandestinitat. MIEP elaborava serveis de premsa per als partits polítics, encara prohibits, i per als integrants de l'Assemblea de Catalunya. Després de la mort del dictador, el nou CDP va començar a arreplegar clients, el nombre dels quals arribaria a les dues dotzenes.

El 1986, l'entitat va adoptar la forma jurídica d'una fundació sense ànim de lucre. Amb l'entrada al seu òrgan de direcció de la Generalitat –que hi té la majoria absoluta– i de la Diputació, la FCDP es va convertir el 1999 en el

Part de l'equip del Centre de Documentació Política, organisme que enguany compleix trenta anys d'existència.

Centre de Documentació Política de Catalunya, al servei de les institucions nacionals, que per desig exprés de la direcció de l'entitat en són avui els seus únics usuaris. “De cap de les maneres volíem seguir fent la competència utilitzant capital públic”, subratlla el seu president.

OFERTES DE COMPRA

Abans d'aquest acord amb les institucions, el CDP va rebre diverses ofertes de compra per part d'importants grups mediàtics estatals, ofertes que Sellarés no dubta de qualificar com a “molt i molt deshonestes”. La intervenció de persones com el periodista Manuel Ibáñez Escofet i el polític i historiador Josep Benet van aconseguir preservar la independència del centre.

La participació de les institucions en l'entitat va ser reclamada des del mateix CDP, que volia donar un pas

endavant en el seu objectiu de convertir-se en el gran centre públic de documentació política del país, però que també es trobava davant la impossibilitat de fer front al repte de les noves tecnologies de la informació, que cada cop reclamava una major inversió en infraestructures, i que comptava única-

El gran centre públic de documentació política del país és gairebé desconegut per als ciutadans

ment amb els seus recursos. El llavors conseller de la Presidència, Xavier Trias; secretari general del Govern, Joaquim Triadú; president de la Diputació, Manuel Royes, i vicepresident de l'organisme provincial, Jaume Bosch, van ser juntament amb Sellarés les persones que van fer possible aquesta solució. La composició del

patronat atorga sis membres a la Generalitat de Catalunya, tres al patró fundador del CDP i dos a la Diputació de Barcelona.

SERVEIS DIFERENCIATS

El president de la Generalitat, els quinze consellers i els seus departaments, vint-i-dues entitats públiques dependents de l'administració autonòmica, el president del Parlament, la totalitat dels grups de la cambra, les cúpules de tots

els partits polítics amb representació parlamentària, els sindicats, el poder judicial, l'Església catòlica i les principals entitats cíviques catalanes són els destinataris dels serveis que elabora diàriament un equip integrat per professionals procedents dels camps acadèmics de les ciències polítiques, el periodisme, la sociologia i les humani-

L'opinió publicada

La Fundació Centre Documentació Política edita des del 2002 l'*Anuari de l'opinió publicada*. Es tracta d'un exhaustiu recull del que s'ha opinat a les pàgines de la premsa sobre els temes més candents de l'any. L'*Anuari* del 2006, que és el cinquè de la sèrie, va presentar-se a finals d'abril amb cert retard, tal i com ho van reconèixer els seus responsables.

L'equip dirigit pel sociòleg Salvador Cardús ha elaborat un llibre de quasi quatre-centes pàgines on s'analitzen 3.700 peces diferents entre editorials i articles d'opinió. L'*Anuari* es divideix en tres parts. La primera és una anàlisi de la premsa diària a Catalunya d'aquell any, la segona aborda l'opinió generada en una sèrie de temes que van provocar força debat (el procés de pau al País Basc, les avaries de Renfe, el vot dels immigrants...) i la tercera part és un índex de 115 pàgines on se citen tots els articles consultats per a l'ocasió.

"Nosaltres no donem opinió sinó documentació, dades", va remarcar Miquel Sellarés, president de la FCDP. "La interpretació queda a mans dels altres", va reconèixer. Per la seva part, Cardús va presentar-ho com "un instrument útil per fer certa autocrítica, perquè al tenir una perspectiva anual de les coses aquesta canvia respecte del que vius amb el dia a dia". També va reconèixer que hi ha diferències entre el que pensa la gent del carrer i els que escriuen als diaris: "El país no coincideix amb l'opinió que s'hi publica".

tats. La FCDP elabora noranta-dos serveis diferenciats per a altres tants usuaris diferents, que li poden encarregar treballs específics al marge dels serveis de difusió general.

Els principals serveis difosos són els dossiers de premsa "Resum d'Actualitat Política", en versió electrònica o

El 1978 treballava en la clandestinitat per als partits, encara prohibits, i per als integrants de l'Assemblea de Catalunya

paper, de periodicitat diària i el qual s'edita des del 1993; el "Resum Diari", personalitzat, que inclou les notícies més destacades sobre aquells temes que sol·liciti l'usuari, que el pot rebre en versió electrònica o paper; el "Monogràfic", el més antic que es fa, on es recull en paper tota la informació apareguda a la premsa sobre els processos electorals a Catalunya i la resta de l'Estat; el de "Cultura i Mitjans de Comunicació", sobre l'actualitat cultural dels països de llengua catalana, amb una selecció d'articles de fons, d'opinions, notícies i reportatges, en paper, mensual i de difusió restringida per a l'ús exclusiu del seu destinatari. Es fa des del 1982; i finalment el de "Ciència i Tecnologia", amb una selecció d'articles, notícies, anàlisis i reportatges sobre

primera hora del matí, amb els titulars sobre política més destacats de la premsa catalana, espanyola i internacional; el "Resum de Diaris Digitals", també diari, que reproduïx els titulars més assenyalats dels diversos mitjans digitals d'àmbit català i estatal sobre l'actualitat política; el "Resum Setmanal d'Opinió", que surt el dimarts, amb resums dels editorials i articles d'opinió sobre política; "Anàlisi i Perspectiva -Edició

Local", setmanal, d'aparició el divendres, que aplega l'actualitat setmanal i els esdeveniments previstos per a les setmanes següents dins de l'àmbit local i comarcal de Catalunya, poble a poble i comarca a comarca, i el "Resum d'Opinió Claus de Geopolítica Internacional", setmanal, amb extractes d'una selecció d'articles d'opinió publicats a la premsa internacional que permeten entendre la situació del món que ens envolta.

Els serveis audiovisuals de la FCDP difonen l'"Informe Dossier Audiovisual Resum d'Actualitat Política", que recull les informacions més destacades de la jornada sobre aquest àmbit aparegudes a les principals cadenes de televisió i emissores de ràdio, i que els usuaris reben i poden consultar per via electrònica.

Gràcies al periodista Manuel Ibáñez Escofet i al polític i historiador Josep Benet es va preservar la independència del centre

Astronàutica, Astronomia, Biotecnologia, Biologia Molecular, Medicina, Informàtica i Microelectrònica. Es fa en paper, és mensual i exclusiu per al destinatari. S'edita des de 1986.

Una altra gamma de serveis són les publicacions electròniques. Inclouen el "Servei Urgent", diari i emès a

El centre disposa també d'un Arxiu Històric, base de dades documental creada el 1999, en què s'introdueix i es cataloga diàriament una selecció de les notícies més importants de l'actualitat política de la jornada. La base de dades es troba en línia i els usuaris hi poden accedir fàcilment a través d'Internet. Aquesta accessibilitat, però, està restringida a les institucions públiques de Catalunya.

Cada dia s'escanegen a les instal·lacions del centre un nombre importants d'articles de mitjans de comunicació de tot el món.

ESTUDIS SENSE OPINIÓ

A banda dels dossiers de premsa, el centre proporciona a les institucions un seguit de treballs realitzats pel seu Servei d'Estudis. S'han fet fins ara setze monogràfics anomenats "Documents", sobre temes tan diversos com El futur de la Unió Europea, Textos sobre els atemptats de l'11-S, Propostes per a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya o La gestió de les migracions.

Aquests estudis reproduïxen els articles més destacats apareguts als mitjans sobre el tema que es tracta, acompanyats d'un text introductori. En format paper, inclouen un CD-ROM que, a més dels textos íntegres dels articles, conté imatges que complementen el document. Des del CDP es vol insistir en què aquests treballs estan totalment mancats "d'opinió" i tenen com a objectiu

"proporcionar continguts i arguments que puguin resultar tan útils a un diputat del PP com a un d'ICV". També es fan estudis per encàrrec exprés de l'usuari sobre temes de política, economia, societat, cultura, mitjans de comunicació, etc., redactats amb la col·laboració d'especialistes de prestigi en el camp en qüestió.

Es llegeixen, analitzen i codifiquen prop de dues mil notícies diàries aparegudes en mitjans de tot el món

L'hemeroteca de la FCDP rep i arxiva més de mig miler de publicacions catalanes, espanyoles i internacionals, d'informació general, econòmica, esportiva, internacional, local i comarcal i revistes especialitzades. L'entitat manté un acord amb el Fons de Documentació Política -CEDOC-, secció

especialitzada de l'Hemeroteca General de la Universitat Autònoma de Barcelona, al qual lliura part del seu patrimoni documental.

TECNOLOGIA PUNTA

A la casa en diuen el cervell. Uns dels principals reptes de la FCDP és estar sempre al dia de les darreres tecnologies de la informació. Per això, l'entitat es va dotar del que el seu president anomena "una intel·ligència pròpia". Es tracta d'un equip integrat per dos enginyers de telecomunicacions i un enginyer informàtic que s'encarrega de garantir que els usuaris rebin la informació pels mitjans més avançats existents i que el servei no s'interrompi mai per raons tècniques. El centre disposa d'una de les infraestructures tecnològiques més

El Centre de Documentació Política ha apostat per la tecnologia punta i per la progressiva eliminació del paper.

modernes de l'estat, amb ordinadors de darrera generació i sofisticats sistemes de comunicacions i d'enregistrament audiovisual. Les tres plantes del centenari edifici de la ronda de Sant Pere estan totalment cablejades. Per poder connectar la seu a les xarxes de telecomunicacions més avançades, es va haver d'aixecar tot el carrer uns quants centenars de metres fins a la plaça d'Urquinaona.

El CDP forma part de l'Anella Científica, una xarxa de comunicacions d'alta velocitat creada l'any 1993 per la Fundació Catalana per la Recerca i la Innovació, que connecta universitats i centres d'investigació i estudis de tot el país. També és membre del Centre Tecnològic de Telecomunicacions de Catalunya.

Un dels principals objectius de la fundació per al futur és que el centre es pugui traslladar a un dels edificis intel·ligents del nou districte tecnològic de Barcelona, el 22@, per tal de poder seguir en primera línia la vertiginosa carrera tecnològica.

REDUCCIÓ DEL PAPER

La maquinària de la FCDP es posa en marxa a les sis del matí, quan el seu equip comença a *devorar* les informacions de la jornada. Es llegeixen, analitzen i codifiquen prop de dues mil notícies diàries aparegudes en mitjans de comunicació catalans, espanyols i internacionals, escrits i audiovisuals. En total, es revisen 118 diaris, 70 setmanaris, més d'un centenar de publicacions locals, 350 revistes espe-

El centre disposa d'una de les infraestructures tecnològiques més modernes de l'Estat, amb ordinadors de darrera generació

cialitzades i 20 canals televisius, xifra que l'arribada de la Televisió Digital Terrestre, després de l'apagada analògica, multiplicarà aviat".

Els usuaris que ho desitgen segueixen rebent els dossiers i estudis en format de paper però, gràcies a Internet, l'ús d'aquest s'ha aconseguit reduir en un 70%. L'objectiu final és d'eliminar-lo

totalment, tant per evitar l'impacte ecològic del seu consum com per no haver de seguir fent front a l'elevat cost de la flota de motoristes encarregats de transportar els treballs. En el web del CDP –www.cdp.cat– els usuaris poden consultar bona part dels serveis en català, castellà, euskera, gallec i anglès.

L'enorme tasca desenvolupada pel centre és duta a terme per un equip de trenta-dos professionals, gairebé tots

ells universitaris, que "quan porten tres o quatre anys a la casa, han assolit un nivell polític impressionant", cosa que fa que sovint

rebin importants ofertes per a treballar als departaments de premsa de les institucions o partits i se'n vagin, explica Sellarés, per a qui "ens hem convertit en una mena de *planter*" d'aquests organismes. "Cada cop que això passa, és com si m'arrenquessin un queixal", admet resignat el president de la CDP. **■**